

A hernyó és a rózsa

A „Pikáns Naptár”-ból

REVICZKY GYULA

Egy lomha hernyó, csúnya, sárga.
Izzó, heves szerelmi lázba'
Rózsáért égve vakmerőn,
Igy szólt hozzá epedve, hőn:
„Szeretlek, ékes rózsaszálom!
Szeress viszont és légy a párom!”

Még pirosabb lőn e szavakra
A rózsa és nagy lett haragja:
„Te rút hernyó, te csúnya állat,
Hord el magad', óh mert utállak.
Hogy' mersz rózsát szeretni, kérdem,
Te formátlan, te csúf, idétlen!”

„Csúfnak tartasz most engemet!...
– Felelt a hernyó. – Szép leszek!
Tudhatnád jól, hogy a jövőben
Szines pillangó lesz belőlem.”

„Lehet; de én nem várhatok rád,
Élveznem kell a röpke órát:
Életem, mint a lepke élte,
Rövid napokra van kimérve,
S mire belőled lepke léssen:
Rég elhervadtam, rég kiégtem!”

(Pikáns Lapok, 1885. október 25. 43. sz. 2.)